

एक

एकतमः, त्रि, (एक + “एकाच्च प्राचाम्” । ५।३। ६४। इति ङतमच् ।) बहूनां मध्ये एकः । इति व्याकरणम् ॥ (यथा महाभारते आदिपर्वाणि । “अस्त्राणि वा शरीरं वा ब्रह्मनेकतमं वयु” ॥)

एकतरः, त्रि, (एक + “एकाच्च प्राचाम्” । ५।३। ६४। इति ङतरच् ।) द्वयोर्मध्ये एकः । इति व्याकरणम् । भिन्नः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यदाह कात्यायनः । “यदि ह्येकतरो ह्येषां स्त्रीधनं भक्षयेद्भ्रूणात्” ॥)

एकता, स्त्री, (एकस्य भावः । एक + तल् + टाप् ।) एकत्वम् । एकम् । इति व्याकरणम् ॥ (यथा, रामायणे ६६।१३ । “बङ्गीरपि मतीर्गत्वा मन्त्रिणो मन्त्रनिर्णये । पुनर्यत्रैकतां प्राप्ताः स मन्त्रो मध्यमः स्मृतः” ॥)

एकतानः, त्रि, (एकेन भावरसेन तन्यते विस्तीर्यते इति । तन् इज विस्तारे । कर्मण्यण् ।) एकायः । एकविषयासक्तचित्तः । इत्यमरः ॥ (यथा भागवते ७।६।८ । “ब्रह्मादयः सरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः । गाराधितुं पुरगुणैरधुनापि पिपुः किं तोष्टमर्हति स मे हरिरुच्यते” ॥)

एकतानो विस्मृतिर्यस्येति ।) एकताले षुं । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

एकतानः, षुं, (एकस्तुल्यत्वात्नो मानं यत्र ।) समन्वितलयः । नृत्यगीतवाद्यानां साम्यं यत्र । समतान इति यस्याख्या । इत्यमरभरतौ ॥ (सङ्गीतशास्त्रे खनामख्यातः तानभेदः । त्रि, एकतान-वृत्तसमन्वितः । यथा रघौ १५ । २३ । “एकतान इवोत्पातपवनप्रेरितो गिरिः” ॥)

एकतीर्थी, [न] षुं, (एकं समं तीर्थमाश्रमो यस्य ।) सतीर्थः । गुरुभाइ इति भाषा ॥ (“एकतीर्थी एकाश्रमो” इति मितान्तरा ॥)

एकत्र, व्य, (एक + त्रल्) । एकस्मिन् । इति व्याकरणम् ॥ एकसङ्गे इति भाषा । (एकत्र निर्घणितः शास्त्रार्थो बाधकं विनान्यत्रापि प्रयुज्यते” । इति दुर्गादासः । यथा मनुः । ५ । १३६ । “एका जिज्ञे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करे दश । उभयोः सप्त दातव्या ऋदः शुद्धिमभीषता” ॥)

एकदंष्ट्रः, षुं, (एका दंष्ट्रा यस्य । परशुरामेकदन्तस्य उत्पाटनात् तथालम्) । गणेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अस्य परशुरामकृतदन्तोत्पाटनकथा एकदन्तशब्दे द्रष्टव्या ॥)

एकदन्तः, षुं, (एको दन्तो यस्य ।) गणेशः । इत्यमरः ॥ (परशुरामकृतगणेशदन्तोत्पाटनकथा ब्रह्मवैवर्ते उक्ता । एकदा रहसि स्थितयोः शिवा-शिवयोर्दारपाजत्वमङ्गीकृतं गजाननेन । एतस्मिन्नन्दरे परशुरामः शिवं द्रुष्टुमागतः । शिवदशनं यत्कुलस्यान्तर्जिगमिषोर्दाररोधे कृते गणपतिना सह तस्य तुमुलं युद्धमभवत् । परशुरामक्षिप्तं परशुना च गजाननस्य एको दन्तः भङ्गः । तदा प्रभवेव एकदन्तोऽसौ कथ्यते ॥)

एक

एकदा, व्य, (एक + “सर्वैकान्यकियत्तदः काले दा” । ५।३। १५। इति दाः) एकस्मिन् काले । तत्पर्यायः । युगपत् २ । इत्यमरः ॥ (यथा भागवते ६।३। २६ । “जिज्ञा न वक्ति भगवद्गुणानामधेयं चेतस्व न स्मरति चञ्चरन्कारविन्दम् । कृष्याय नो नमति यच्छिर एकदापि तापानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृतान्” ॥)

एकदृक्, [श्] षुं, (एकं सर्वमभिन्नं पश्यति यः ।) एकदृशं + क्तिप् ।) महादेवः । (एका दृक् यस्य । रामबाणमोक्षणेन नष्टे एकचक्षुषि काकस्य तथालम्) । काकः । काणे त्रि । इति हेमचन्द्रः ॥ (एकमेव सर्वं ब्रह्मत्वेन पश्यति यः इति व्युत्पत्त्या तत्त्ववेत्ता । ब्रह्मज्ञानी । एकमेव पक्षं पश्यतीत्यर्थे एकपक्षाश्रयी ॥)

एकदेहः, षुं, (एकः मुखो देहो यस्य । ग्रहेषु सौम्यत्वादस्य तथालम्) । बुधग्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (एको मेदरक्तादीनां साम्यात् तुल्यो देहः शरीरं यत्र । गोत्रम् । वंशः । यथा, हरिवंशे ४६ अध्याये । “बहूनि विप्र गोत्राणि सुनोनां भावितात्मनाम् । एकदेहानि तिस्रुनि विभक्तानि विना प्रजाः” ॥ दम्पती) “अस्थिभिरस्थीनि मांसैर्मांसानि त्वचा त्वचमिति श्रुतेः” । तथा,— “शरीराङ्गं स्मृता जाया पुण्यापुण्यफले समा” । इति स्मृत्युक्तेषु जायापत्न्योरेकदेहत्वम् ॥)

एकधा, व्य, (एक + “एकाङ्गोद्यमुज” । ४।२। ४ ॥ इति धा ।) एकप्रकारम् । इति व्याकरणम् ॥ (यथा महाभारते अनुगीतापर्वाणि १४।४२।६० । “सर्व्ववित् सर्व्वभूतेषु विन्दत्यात्मानमात्मनि । एकधा बद्धधा चैव विकुर्व्व्यान्तत्ततः” ॥)

एकधुरः, त्रि, (एका धृः । ऋक्पूरव्यूःपयामानत्ते” । ५।४।७४। इति षः समासान्तः) । एकभार-वाहकगवादिः । एकपिठा गरु इति भाषा । तत्पर्यायः । एकधुरीणः २ एकधुरावहः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा, पाणिनिः । ४।४।७६। “एकधुरान्नुक्” ॥)

एकधुरावहः, त्रि, (वहतीति वहः । वह् + अच् ।) एकधुरायाः वहः ।) एकधुरः । इत्यमरः ॥

एकधुरीणः, त्रि, (एकधुरां वहति यः । “एकधुरान्नुक् च” । ४।४।७६। चकारेण खस्यानुकर्मणसामर्थ्यात् पक्षे श्रवणम् ॥) एकधुरः । एकमारवोढा । इत्यमरः ॥ एकस्य रथस्य लाङ्गकादेर्वी धुरं वहति यः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

एकनटः, षुं, (एको मुखो नटः) । मुखनटः । तत्पर्यायः । कथकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कथा-प्राणः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

एकपक्षः, त्रि, (एकः पक्षो यस्य) । सहायः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (एकः पक्षः इति विग्रहे । अद्वितीयः पक्षः । यथा, रघौ १४ । ३४ । “इत्येकपक्षाश्रयविक्षावत्वात् आसीत् स दोषाचलचित्तवृत्तिः” ॥)

एकपत्नी, स्त्री, (एकोऽद्वितीयः पतिर्यस्याः इति

एक

विग्रहे “नित्यं सपत्न्यादिभु” इति एकपतिशब्दस्य नकारान्तादेशे “ऋन्नेभ्य” इति ङीप् ।) पति-व्रता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मेघदूते । १० । “ताश्चावश्यं दिवसगणानात्परामेकपत्नीम्” ॥)

एकः समानः पतिर्यस्या इति विग्रहे । सपत्नी । यथा मनुः । ६ । १८५ । “सर्व्वोत्सामेकपत्नीनामेका चेत् पुत्रिणी भवेत् । सर्व्वोत्सास्तेन पुत्रेण प्राह पुत्रवतीर्मनुः” ॥)

एकपत्रिका, स्त्री, (एकं गन्धवत्त्वात् श्रेष्ठं पत्रं यस्याः) । गन्धपत्रवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

एकपदं, स्त्री, (एकं पदं पदमात्रोच्चारणकालो यस्मिन्) । तत्कालः । इति मेदिनी । (तत्पर्यायः । तत्क्षणम् इति विश्वः । यथा, रघुः ८ । ४८ । “कथमेकपदे निरगसं जनमाभाष्यमिमं न मन्यसे” ॥ “एकपदे तत्क्षणे । स्यात् तत्क्षणे एकपदमिति विश्वः” । इति तट्टीका ॥ एकं प्रशस्तं पदं स्थानम् । “पदं व्यवसितित्रायस्थानलक्ष्याङ्गिवस्तुषु” इत्यमरोक्ते-स्तथालम् । वैकुण्ठम् । सृष्टिउत्तररूपपदम् । यथा माघे २ । ६५ । “निहन्यरीनेकपदे य उदात्तः खरानिव” ॥)

एकं श्रेष्ठं पदं कोष्ठरूपपूजास्थानम् । वाल्म्युक्त-स्थमेककोष्ठात्मकस्थानम् । यथा, वाल्म्युक्ततत्त्वधृत-देवीपुराणम् । “इन्द्रश्चेत्तान्मन्त्रोभाविकैकपदसंस्थितौ” ॥)

एकपदः, षुं, (एकं पदं पदविन्यासो यस्मिन्) । ष्टङ्कार-बन्धविशेषः । तस्य लक्षणम् । पादमेकं हृदि स्थाप्य-द्वितीयं खान्यसंस्थितम् । क्तनो हृत्वा रमेत् कामी बन्धत्वेकपदः स्मृतः” ॥ इति रतिमञ्जरी । (वाल्म्युक्तगण्डनैककोष्ठपूज-नीयो देवभेदः । यथा वाल्म्युक्ततत्त्वधृतदेवी-पुराणवचनम् । “भृगुसैकपदो ज्ञेयः” । इति । एकं पदं चरणं यस्य इति विग्रहे वाच्यलिङ्गः । एकपदविशिष्टः । यथा भागवते १ । १६ । २० । “पादैर्न्यूनं श्रोत्रसि मैकपाद-मात्मानं वा वृषभैर्भोक्ष्यमाणम्” ॥)

एकेन पदा चरन् वृषरूपधरो धर्म्मो गोरूपधरां पृथ्वीं सदतीं दृष्टोवाच । हे भद्रे ! पादैर्न्यूनं एक-पादं मां तथा शूद्रैर्भोक्ष्यमाणमात्मानं वा श्रोत्रसि किम् । इति तट्टीका ॥)

एकपदी, स्त्री, (एकः पादो यस्याम् । कुम्भपदीषु चेति निपातः । यदा संख्यासु पूर्वंस्येति पादस्यान्तलोपः । पादोऽन्यतरस्यामिति ङीप् । साङ्गा-चेति ङीष् वा । पादः पत् ।) पञ्चाः । इत्यमरः ॥

एकपरिष्का, स्त्री, (एकपर्या + कन् । तपःसाधनार्थं पार्ष्वत्वाः पत्रमात्रमन्त्रात् तथालम् ।) दुर्गा । देवीपुराणे देवीनिरुक्तं नाम ४५ अध्यायः । “अपराशा निराहारा एकाशी एकपरिष्का । पाटणा पाटणाहारा देवी लोकेषु गीयते” ॥

एकपात्, [ङ्] षुं, (एकः पादो यस्य । संख्यासु पूर्वं-स्येति अन्त्यलोपः) । शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (रुद्रः । यथा, महाभारते सम्भवपर्वाणि १ । १२३ । ६५ ।